

P. v restauraci

P. obědval v restauraci, když k němu přišel vedoucí hotelu, přísně se na něj podíval a tajemným hlasem mu potichu řekl: „To, co máte na talíři, není na jídelním lístku.“

P. se okamžitě **ovymlouval**.

„Tedy“ řekl, „jak jsem tak spěchal, nestačil jsem si prohlédnout jídelní lístek. Náhodně jsem si objednal kotletu a myslím si, že **ji mátetam je**, nebo že se dá jinak lehce sehnat někde v okolí, ale byl jsem připraven objednat si něco zcela jiného, kdyby kotlety nebyly. Číšník, **aniž by ne**byl nějak překvapený, odešel a zanedlouho mi ji přinesl, a tak...“

Zaplatím za ni přirozeně odpovídající částku. Je to pěkný kousek, to nepopírám. Bez váhání za něj zaplatím plnou cenu. Kdybych to byl věděl, vybral bych si milerád jiné maso nebo jen vejce, **ted' už** každopádně **už** nemám hlad. Hned to s vámi vyrovnám.“

Avšak vedoucí hotelu se **ani nepohnul**, **nehýbal**. P. byl ve velkých rozpacích. **Po** nějaké době zvedl oči... **no nehm!** teď před ním stál vedoucí podniku.

P. se rychle **ovymlouval**.

„Bylo by mi jedno“ řekl, „že kotleta není na jídelním lístku. Nedíval jsem se do něj, protože mám špatný zrak a neměl jsem u sebe cvikr, a navíc mi čtení dělá vždy obrovské potíže.“

Objednal jsem si první věc, která mi přišla na mysl, **než že bych měl na kotletu zrovna abych se nalákal na jiné návrhy svých chutí**. Číšník, bezpochyby **velmi zaměstnaný a starostmi, po tom** dál nepátral, přinesl mi ji a já, sám, ostatně **také celým** rozrušený, jsem se **prostě** dal do jídla, **nakonec**... zaplatím vám ji osobně, **když už protože** jste tady.“

Avšak vedoucí podniku se **ani nepohnul**, **nehýbal**. P. se cítí trapněji a trapněji. Jak mu tak podává bankovku, z čista jasna **zahlédne** vidí rukáv nějaké uniformy; **stál před ním** policista **její příslušník stál před ním**.

P. se hned **ovymlouval**.

„**Víte**, Podívejte **támhle**, **on přiveš**el do restaurace, aby si trochu odpočinul. V-tom se na něj bez okolků **křičí** volá.“

„A pro pána? Co to bude?“ – „No, malé pivo“ odpovídá on. „A dál?“ – volá na něj rozčilený číšník; **a tak on spíštědy jen proto**, aby se ho zbavil, než pro něco jiného: „Kotletu“.

Už o tom víc nepřemýšlel, **zkrátka když** mu ji přinesli **na talíři**, **a tak když už tam tak byl** tedy, **moje hloupost, stejně jako v jeho případě**...

Poslouchejte, kdybyste chtěl tu věc urovnat, byl byste hodný. Tady! Pro vás.“

A podal mu sto-frankovou bankovku. Slyšel, **jak policista odchází vzdalující se kroky**, a věřil, že je volný. Ale najednou se před ním objevil policejní vyšetřovatel.

P. se hned **ovymlouval**.

(...)

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština

Naformátováno: Čeština